एनत्सदाचारेणद्रढयंत्यःप्रार्थयंते कुर्वंतीति शास्त्रनिपुणाः तथाचशास्त्रम् किंप्रजयाकरिष्यामोयेषांनोऽयमात्मालोकइति ॥ ३३ ॥ किंच प्रति
यातेतियदुक्तंतदशक्यंत्वयैवचित्तादीनामपहृतत्वादित्याहुः चित्तमिति यदस्माकंचित्तमेतावंतंकालंसुखेनगृहेषुनिर्विशतितत्त्वयाऽपहृतम् क
रावपियौगृहकृत्येनिर्विशतःतावपिसुखात्मनात्वयेतिवा ॥ ३४ ॥ अतःअंगहेकृष्ण नःअस्माकंतवाधरामृतपूरकेणतवैवहाससहितेनावलोकेन
कलगीतेनचजातोयोहृच्छयाग्निः कामाग्निस्तंसिंच नोचेदयंतावदेकोऽग्निस्तथाविरहाज्जनिष्यतेयोऽग्निस्तेनचउपयुक्तदेहाः दग्धशरीराः योगिन
इवतेपदवीमंतिकंध्यानेनयामप्राप्नुयाम ॥ ३५ ॥ ननुत्वपतीनेवोपगच्छततएवाग्निसिंचेयुरितिचेत्तत्राहुः यर्हीति रमायालक्ष्म्याः दत्तक्षणंदत्तो

कुर्वंतिहित्वयिरतिंकुशलाःस्वआत्मन्नित्यप्रियेपतिसुतादिभिरार्तिदैःकिम् ॥ तन्नःप्रसीदपरमेश्वरमास्मछिं
द्याआशांभृतांत्वयिचिरादरविंदनेत्र ॥ ३३ ॥ चित्तंसुखेनभवताऽपहृतंगृहेषुयन्निर्विशत्युतकरावपिगृह्यकृ
त्ये॥ पादौपदंनचलतस्तवपादमूलाद्यामःकथंव्रजमथोकरवामकिंवा॥ ३४॥ सिंचांगनस्त्वदधरामृतपूरके
णहासावलोककलगीतजहृच्छयाग्निम् ॥ नोचेद्वयंविरहजाग्न्युपयुक्तदेहाध्यानेनयामपदयोःपदवींसखेने
॥ ३५॥ यर्ह्यंबुजाक्षतवपादतलंरमायादत्तक्षणंक्वचिदरण्यजनप्रियस्य ॥ अस्प्राक्ष्मतत्प्रभृतिनान्यसमक्ष
मंगस्थातुंत्वयाभिरमिताबतपारयामः॥ ३६॥ श्रीर्यत्पदांबुजरजश्चकमेतुलस्यालब्ध्वाऽपिवक्षसिपदंकिल
भृत्यजुष्टम् ॥ यस्याःस्ववीक्षणकृतेऽन्यसुरप्रयासस्तद्वद्वयंचतवपादरजःप्रपन्नाः॥३७॥

त्सवंदत्तावसरंवा तदपिक्वचिदेवनसर्वदा अरण्यजनाःप्रियायस्यतस्यतव अरण्यजनप्रियत्वादरण्येक्वचित् यर्हिअस्प्राक्ष्मस्पृष्टवत्योवयंतत्रचत्व
याऽभिरमिताःआनंदिताःसत्यःतदारभ्यान्यसमक्षंस्थातुमपिनपारयामः तुच्छास्तेनरोचंतइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ त्वत्पादसौभाग्यंत्वतिचित्रमित्याहुःश्री
रिति वक्षसिअसापत्न्यंस्थानंलब्ध्वाऽपितुलस्यासपत्न्यासहतवपदांबुजरजःकामयतेस्म भृत्यैःसर्वैर्जुष्टमितिसौभाग्यातिरेकोक्तिः यस्याःस्ववी
क्षणकृतेश्रीरात्मानंविलोकयतुइत्येतदर्थमन्येषांब्रह्मादीनांतपोभिःप्रयासःसातद्वजः तद्वद्वयमपिप्रपन्नाइति ॥ ३७ ॥